

UNIA TEATRÓW EUROPY

założony w roku 1781
sezon 170.

DYREKTOR ARTYSTYCZNY JERZY KOENIG

Blixa Bargeld

EGZEKUCJA CENNYCH WSPOMNIENIŃ

(Die Vollstreckung kostbarer Erinnerungen)

OBSADA

Iwona Budner, Ewa Kolasińska, Anna Radwan-Gancarczyk,
Blixa Bargeld (gościnnie), Roman Gancarczyk, Rafał Jędrzejczyk,
Radosław Krzyżowski

KONCEPCJA, REŻYSERIA I MUZYKA

Blixa Bargeld

Asystentka: Andrea Schmid
Praca nad tekstem: Kamila i Arthur Zipf

Podziękowania dla Anny Burzyńskiej, Jacka Ruszkiewicza i Macieja Strojnego

Przedstawienie zrealizowano przy współpracy

GOETHE INSTITUT
INTER NATIONES

Przedstawienie zrealizowano dzięki finansowej pomocy

BANK BPH
BANK PRZEMISŁOWO-HANDLOWY SA

KÄRCHER

SENNHEISER

!!! W CZASIE PRZEDSTAWIENIŃ NIE WOLNO FOTOGRAFOWAĆ, FILMOWAĆ ANI DOKONYWAĆ NAGRAŃ DŹWIĘKOWYCH !!!

Dyrektor naczelny Ryszard Skrzypczak
Kierownik muzyczny Mieczysław Mejza

<i>inspicjent</i>	Marta Kaczmarczyk
<i>światło</i>	Adam Piwowar
<i>dźwięk</i>	Mieczysław Guzman
<i>brygadzysta sceny</i>	Jacek Puzia
<i>charakteryzacja</i>	Zofia Zielińska
<i>kostiumy:</i>	
<i>pracownia krawiecka damska</i>	Halina Drahus
<i>pracownia krawiecka męska</i>	Fryderyk Kalkus
<i>dekoracje:</i>	
<i>pracownia butaforska</i>	Barbara Paluch
<i>pracownia malarska</i>	Małgorzata Talaga
<i>pracownia stolarska</i>	Wiesław Wróbel
<i>pracownia ślusarska</i>	Leszek Bubak
<i>pracownia tapicerska</i>	Jan Regulski
<i>kierownictwo techniczne</i>	Andrzej Starzyk, Tadeusz Kulawski
<i>koordynacja pracy artystycznej</i>	Małgorzata Tusiewicz, Urszula Wać

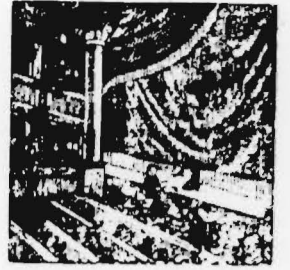
!!! PREMIERA NA SCENIE KAMERALNEJ

17 LISTOPADA 2001 ROKU !!!

AFISZ

TEATRALNY.

Blixa Bargeld

Blixa Bargeld (wł. Christian Emmerich) urodził się w Berlinie w 1959 roku, kompozytor, muzyk (gitara, śpiew), aktor teatralny i filmowy, autor tekstów, twórca spektakli teatralnych, performer, wykładowca interpretujący liczne dziedziny sztuki. Jest prekursorem, jednym z najważniejszych twórców muzyki industrialnej - w 1980 roku założył i był wokalistą grupy „Einstürzende Neubauten”. Od 1984 współpracuje z „Nick Cave and the Bad Seeds”. Artysta odbył wiele tras koncertowych m.in. w Europie, Ameryce Północnej i Południowej, Azji i Australii.

Blixa Bargeld - genialny samouk - wszechstronnie wykształcony, czerpiący inspirację ze spuścizny antyku, renesansu i niemieckiej literatury XIX wieku, studiujący dzieła filozoficzne i naukowe - „szalony” burzyciel, dekonstruktor kreujący nową rzeczywistość w sztuce. W 1992 roku wiedeńska Akademia Sztuk Pięknych przyznała mu stopień docenta nauk humanistycznych, powierzając jego opiece najbardziej kreatywnych studentów uczelni.

Przed rokiem, 29 października, Blixa Bargeld wystąpił w Teatrze Bückleina w Krakowie kończąc festiwal „Projekt Wzgórza” i otwierając jednocześnie festiwal „Audio Art”. Blixa zaprezentował wówczas swój performance „słowno-muzyczny”. Była to solowa improwizacja, budująca relację między nim a widzami, oparta na głosie-słowach, brzmieniu, muzyce języka. Jedy-nym instrumentem muzycznym był głos artysty. Posługując się mikrofonem i mik-sującym samplerem, Bargeld uzyskiwał zaskakujące efekty brzmieniowe.

Zainspirowany tekstami Fridricha Georga Jüngera, Juliana Jaynesa, Elliota Weinber-gera i Plotyna artysta rozpoczął w 1994 roku, we współpracy z Instytutem Goethego, realizację performance - spektakli pt. *Egzekucja cennych wspomnień*. Przedsię-wzięcia te stanowią próbę odnalezienia sensu ludzkich wspomnień, badania za-wartej w nich „prawdy”, poszukują wyja-śnienia zjawiska pamięci zbiorowej. Arty-sta realizuje swoje spektakle w różnych częściach świata (pierwszy odbył się w Berlinie) w Buenos Aires, Tokio, Osace, Sztokholmie, Yaoundé (Kamerun), Londynie, New Delhi. Każdy ze spektakli jest no-wym, autonomicznym przedsięwzięciem przekazującym specyfikę miejsca, od-mienną kulturą, mentalną ludzi po-chodzących z kraju gdzie Bargeld tworzy swoje performance.

Przedsięwzięcie, które artysta podjął w Kra-kowie wraz z aktorami Starego Teatru, łączy z poprzednimi realizacjami metoda tworzenia tekstu do spektaklu. Materiałem jest anonimowa ankieta z pięćdziesięcio-ma pytaniami. Tak pozyskane, często bar-dzo osobiste, wypowiedzi (wspomnienia), odpowiadających na ankietę ludzi, stano-wią oś dramaturgiczną przedstawienia. W krakowskiej „Egzekucji cennych wspo-mnień” Blixa Bargeld po raz pierwszy zbli-żył się tak głęboko do materii teatru z jego wypełnianiem przestrzeni i czasu, dekora-cyjnością, rozbudowaną warstwą drama-turgiczną. (eb)

Szukam struktur - mam obsesję na ich punkcie. Wierzę, że za fizykalnymi strukturami, w jakich objawia się muzyka, sztuka, literatura i wszystkie inne dziedziny ludzkiej twórczości, kryje się uniwersalna prawda, którą łatwiej znaleźć można w literaturze antycznej.

Szukanie struktur to tylko pierwszy krok. To wiąże się z generalnym procesem czytania. Niekoniecznie tekstu książki - słuchając muzyki także czytam pewnego rodzaju tekst, i nie chodzi tu o słowa, ale o konstrukcję. Struktury mówią mi dużo o pochodzeniu i celu dzieła, jego proporcjach, tle. Przekazują coś, co dotyczy współczesnego społeczeństwa. Czytam Herodota, ponieważ chcę zrozumieć, co dzieje się dziś, nie co zdarzyło się w V wieku przed Chrystusem. Chcę znaleźć strukturę, która wyostri obraz dzisiejszych czasów.

Jakakolwiek forma twórczości jest dla mnie możliwa jedynie w ekstremalnej sytuacji życiowej.

Chciałbym wycisnąć samego siebie jak cytrynę. Wszystko, co z tego wyniknie, będzie dobre, ponieważ wciąż pracuję nad produktem, któremu na imię Blixa Bargeld. To kwestia użycia całego siebie jako królika doświadczalnego, zdystansowanie się do całego życia jako do obiektu eksperymentu.

„Didaskalia”, luty 2001

Nigdy nie skończyłem żadnej szkoły, nie nauczyłem się zawodu, nie miałem innej możliwości niż zostać artystą.

„Machina”, czerwiec 2000

Fot. Ali Kepenek

Modrzejewska

do Józefy Bendowej

Chicago, Ill., 6 maja 1878

Droga Matusiu!

(...) W Filadelfii złożono 15 000 franków na rękę mojego agenta na mój przyszły portret, który ma być umieszczony w Akademii Sztuki. W Louisville ofiarowano mi kosz kwiatów wysoki na siedem stóp. W Bostonie cała ulica była wypełniona tłumem, gdy wychodziłam z teatru po przedstawieniu popołudniowym. Nie mogliśmy się pojazdem przecisnąć przez tłum. Dziewczęta, chłopcy, starsi ludzie wypychali głowy do mojego pojazdu, uśmiechając się i posyłając całusy. W tych wszystkich oznakach zadowolenia jest więcej sympatii niż podziwu. Mówią, że kto mnie raz zobaczył, musi mnie pokochać. Sami nie wiedzą, dlaczego tak mnie lubią. Sądzę, że to serdeczna dobroć malująca się na mej twarzy, ale ja wiem, że jest w tym i ta odrobina talentu, jakim zostałam obdarowana przez Boga, i ona to sprawia, że jestem taka atrakcyjna. (...) Sargent, mój agent, mówi, że po mojej śmierci postawią mi tu pomnik.¹

Helena

¹Pomnik Modrzejewskiej stoi w Anaheim, Ca.

z: Korespondencja Heleny Modrzejewskiej i Karola Chłapowskiego zebrał i opracował Emil Orzechowski
Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2000

KRONIKA Starego Teatru

!!! Jubileusze !!!

EDWARD DOBRZAŃSKI
!!! 50 lat pracy artystycznej !!!

JERZY TRELA
!!! 40 lat pracy artystycznej !!!

!!! Nagrody !!!

EWA KAIM
Nagroda V festiwalu komedii TaliA 2001 za rolę Marinelli w spektaklu *Spaghetti i miecz* Tadeusza Różewicza w reżyserii Kazimierza Kutza

SPAGHETTI I MIECZ
Nagroda za najciekawszy spektakl V festiwalu komedii TaliA 2001 w Tarnowie

!!! Premiery !!!

w przygotowaniu

DAMY I HUZARY
Aleksandra Fredry
w reżyserii Kazimierza Kutza

PRZYJACIELE ODCHODZĄ. PRZEŚLANIE Z OSTATNIEGO PERONU WSZECHŚWIATA
na podstawie Zbigniewa Herberta
w adaptacji i reżyserii Tadeusza Malaka

Opracowanie
Elżbieta Bińczycka

Opracowanie graficzne Lech Przybylski
Opracowanie komputerowe Piotr Kołodziej